

Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság

2017/2131(INL)

17.5.2018

VÉLEMÉNY

a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság részéről

az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság részére

a magyarországi helyzetről (az Európai Parlament 2017. május 17-i
állásfoglalása alapján)
(2017/2131(INL))

A vélemény előadója: Maria Noichl

(Kezdeményezés – az eljárási szabályzat 45. cikke)

PA_INL

JAVASLATOK

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság felkéri az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalási indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- tekintettel a jogszabályokban és a gyakorlatban a nőkkel szemben alkalmazott diszkrimináció kérdésével foglalkozó ENSZ-munkacsoport 2016. május 27-i jelentésére¹,
- tekintettel a férfiakkal és a nőkkel a foglalkoztatás és a munkavégzés terén való egyenlő bánásmóddal kapcsolatos uniós szabályozásról (az egyenlő bánásmódról szóló, 2006/54/EK irányelv és a szülési szabadságról szóló, 92/85/EGK tanácsi irányelv) szóló, 2017. április 27-i indokolással ellátott bizottsági véleményre,
- A. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8. cikke értelmében a nők és a férfiak közötti egyenlőség az Unió egyik alapelve, amelyet valamennyi tagállamnak központi kérdésnek kell tekintenie;
- B. mivel az Európai Unió a jogállamiság, valamint az emberi jogok – ideértve a nemek közötti egyenlőséget és a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul, és mivel ezek az értékek univerzálisak és közősek a tagállamokban (az EUSZ 2. cikke);
- C. mivel Magyarország 2017-ben 50,8 ponttal európai összehasonlításban az utolsó előtti helyen állt a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének egyenlőségi indexén, miután 2010 óta 1,6 pontot veszített;
- D. mivel teljesen legitim elvárás, hogy a nem kormányzati szervezetek pénzügyi háttere átlátható legyen;
- E. mivel különböző nemzetközi emberi jogi szervezetek erőteljesen bírálták Magyarországot az emberi jogok terén tapasztalható visszalépés és a civil társadalom – benne a nőjogi szervezetek – működésével szembeni korlátozások miatt; mivel a bevezetett korlátozó szabályok és politikák jelentős mértékben akadályozták azon nőjogi szervezeteket, amelyek egyedülálló szolgáltatásokat nyújtanak a nemi alapú és kapcsolati erőszak áldozatainak, és fennáll a veszélye annak, hogy e szervezetek elesnek az adóügyi és egyéb kedvezményektől;
- F. mivel az EU-n belül Magyarország az emberkereskedelem áldozatainak egyik legfőbb származási országa;
- G. mivel Magyarország erős egészségügyi rendszerrel és közfinanszírozott egészségbiztosítással rendelkezik, és az ENSZ különféle szerződés-ellenőrző szervei által megfogalmazott ajánlások ellenére a modern fogamzásgátlás költségei teljes mértékben ki vannak zárva Magyarország közegészségügyi rendszeréből, amely nem nyújt költségtérítést egyetlen fogamzásgátlási mód esetében sem, ami akadályozza a

¹ <http://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=20027&LangID=E>

modern családtervezést, és mivel Magyarország azon kevés uniós tagállam közé tartozik, ahol csak orvosi rendelvényre kaphatók a sürgősségi fogamzásgátlók vagy „esemény utáni tabletták”, ami ellentétes a Bizottság 2015. évi ajánlásával, amely szerint a sürgősségi fogamzásgátlóknak recept nélkül elérhetőnek kellene lenniük; mivel az okmányokkal nem rendelkező migráns nők a sürgősségi ellátáson kívül nem jogosultak egészségügyi ellátásra, aminek következtében nem részesülnek megfelelő terhesség gondozásban sem; mivel annak ellenére, hogy a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés kiküszöbölésével foglalkozó bizottság (CEDAW) felkérte a kormányt, hogy tanácsadáson való kötelező részvétel és – orvosi szempontból szükségtelen – várakozási idő előírása nélkül biztosítsa a biztonságos abortuszhoz való hozzáférést, ezek a rendelkezések továbbra is fennállnak, továbbá a gyógyszeres terhességmegszakítás továbbra sem áll rendelkezésre, ami nehezíti a nők hozzáférést az ilyen egészségügyi ellátásokhoz, és megbélyegzi az ilyen helyzetbe került nőket;

- H. mivel Magyarország alkotmányában elavult és konzervatív meggyőződésen alapul a család fogalmának meghatározása („házasság, illetve a szülő-gyermek viszony”); mivel az azonos neműek házassága tiltott; mivel az Alapjogi Ügynökség 2014. évi LGBT-felmérésének keretében a válaszadók csaknem 70% nyilatkozott úgy, hogy elkerül bizonyos helyeket attól féltve, hogy LGBTI személyként zaklatás vagy támadás éri;
- I. mivel az Európa Tanács 47 tagországa közül eddig 30 ratifikálta az isztambuli megállapodást, további 15 tagállam – köztük Magyarország – pedig aláírta, de még nem ratifikálta azt; mivel a magyarországi ratifikálási eljárás 2017 februárja óta nem mozdult előre; mivel annak ellenére, hogy 2013-ban jogszabályi úton bűncselekménynek minősítették a kapcsolati erőszakot, a szabályozás végrehajtása problematikus, és a szexuális erőszak nem tartozik bele a kapcsolati erőszak fogalom meghatározásába; mivel továbbá Magyarország nem rendelkezik átfogó stratégiával vagy cselekvési tervvel a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemről és annak megelőzéséről; mivel az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége által készített legutóbbi felmérés szerint bizonyított, hogy széles körben elterjedt a nemi alapú erőszak: mivel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének 2015-ös adatai szerint a magyarországi nők 27,7%-a szenvedett el fizikai és/vagy szexuális erőszakot 15 éves kora után, évente legalább 50 nőt gyilkol meg valamely hozzátartozója vagy a partnere, és nők százezrei szenvednek el rendszeres bántalmazást a családjukon belül; mivel a nőjogi szervezetek szerint az esetek 95%-ában az erőszakos cselekmény elkövetője férfi, áldozata pedig nő vagy lány, és mivel sok nő ódzkodik a bántalmazás bejelentésétől, mert a rendőrsőrkön és a bíróságokon ellenséges környezetbe kerülnek; mivel a bűnüldöző szervek és az igazságszolgáltatás jórészt eredménytelenek a bántalmazók felkutatása és büntetőeljárás alá vonása terén, ami elrettenti az erőszak áldozatait a bejelentéstől, továbbá bizalmatlanságot szül a hatóságokkal szemben; mivel a hatóságok és a társadalmi körök részéről egyaránt jellemző az áldozathibáztatás „kultúrája”;
- J. mivel a CEDAW 2013. évi záró észrevételei egyéb ajánlások mellett felszólították Magyarországot, hogy vizsgálja felül a családjogi és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos politikáit annak biztosítása érdekében, hogy a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos politikák ne korlátozzák a nőket a megkülönböztetéstől való mentességhez és az egyenlőséghez való joguk teljes körű gyakorlásában, hogy megfelelő jogorvoslat álljon az interszekcionális diszkrimináció áldozatainak rendelkezésére, és hogy módszeresen elvégezzék a hatályos és a javasolt jogszabályok nemi szempontú

hatásvizsgálatát, biztosítva, hogy az új jogszabályi keret végrehajtása nem hoz visszalépést e téren; mivel ezeket az ajánlásokat mindeddig egyetlen kormány sem hajtotta végre,; mivel végrehajtási terv sem készült ezekkel az ajánlásokkal kapcsolatosan;

- K. mivel a káros nemi sztereotípiák és a nők társadalmi szerepével kapcsolatos elképzelések igen elterjedtek a magyar társadalomban, ideértve a nemi alapú megkülönböztetést is; mivel a magyar kormány által a nemekkel kapcsolatos kérdések tekintetében alkalmazott megközelítés visszalépést jelent, és a kormány a demográfiai növekedés céljával összefüggésben a nemek közötti egyenlőség érvényesítése helyett a családot helyezi középpontba, valamint félreértelmezi és rosszul használja a „társadalmi nem” és a „nemek közötti egyenlőség” fogalmát;
- L. mivel a 2010-es szinthez képest jelentős mértékben nőtt Magyarországon a nők foglalkoztatási aránya;
1. tudomásul veszi az elmúlt évek során a munka és a magánélet jobb összeegyeztethetősége érdekében tett erőfeszítéseket; emlékeztet a 2017 áprilisában előterjesztett, a szülők és gondozók vonatkozásában a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtéséről szóló irányelvre irányuló bizottsági javaslatra¹, és ösztönzi a magyar kormányt, hogy járuljon hozzá annak gyors elfogadásához;
 2. üdvözli, hogy 2010 és 2016 között 23%-kal nőtt a rendelkezésre álló bölcsődei helyek száma, miközben Magyarország 2017-ben bevezetett egy új, rugalmasabb bölcsődei rendszert, amely jobban igazodik a helyi körülményekhez, és segíti a nőket a munkaerőpiacra való visszatérésben;
 3. sajnálatát fejezi ki ugyanakkor amiatt, hogy Magyarország még mindig teljesítette az Unió barcelonai célkitűzéseit, és felszólítja a magyar kormányt, hogy ezeket a célkitűzéseket kezelje prioritásként, és családpolitikáját igazítsa a társadalom legkiszolgáltatottabb tagjaihoz;
 4. sajnálatosnak tartja a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos szakpolitikák újraértelmezését és a családpolitikára való leszűkítését, továbbá emlékeztet a Nők és Férfiak Társadalmi Egyenlőségét Elősegítő Nemzeti Stratégiára (Irányok és Célok 2010–2021), amelyet Magyarország még nem hajtott végre; rámutat, hogy a magyarországi közbeszédet a társadalmi nem fogalmának félreértelmezése uralta, és sajnálatosnak tartja a társadalmi nem és a nemek közötti egyenlőség fogalmának szándékos félreértelmezését; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó politikának a társadalom valamennyi területén biztosítania kell, hogy neme alapján senkit se érjen hátrányos megkülönböztetés, minden egyén jogait garantálják, valamint hogy a társadalmi élet minden szintjén biztosított legyen a nők és a férfiak egyenlő részvétele; ezért kéri, hogy az elemzés és a megoldás eszközeként térjenek vissza a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésének koncepciójához, továbbá a nemzeti stratégiákat e célok szem előtt tartásával hajtsák végre; felkéri a magyar kormányt, hogy haladéktalanul hajtsa végre a CEDAW 2013-as ajánlását, valamint dolgozza ki és tegye naprakésszé a megrekedt nemzeti stratégiáját, amelynek ügye azóta nem mozdult előre, vagy léptessen a helyébe a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó

¹ COM(2017)0253.

új stratégiát, megjelölve konkrét határidőket és felelősöket, továbbá biztosítva a hatékony végrehajtáshoz szükséges forrásokat és felügyeleti mechanizmusokat, a folyamat során mindvégig konzultálva a nőjogi szervezetekkel;

5. sajnálatosnak tartja a család fogalmának szűk meghatározását, ami megkülönböztetést jelent az élettársakkal és az azonos nemű párokkal szemben; emlékezteti Magyarországot, hogy tilos a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés;
6. hangsúlyozza a nők társadalmi szerepvállalása növelésének fontosságát, különös tekintettel a politikai, gazdasági és szociális jogaikra, amelyek a családok virágzását lehetővé tevő környezet előfeltételei;
7. rendkívül sajnálatosnak tartja, hogy nagyon alacsony a nők aránya a politikai döntéshozói pozíciókban, hogy eddig a magyar parlamenti képviselőknek csak 10%-a volt nő (ez az arány az EU egyetlen másik országában sem ennyire alacsony), és hogy a kormányban nincs női miniszter; hangsúlyozza, hogy a demokrácia alapvető ismérve, hogy a nők egyenlő joggal vesznek részt a politikai döntéshozatalban; emlékeztet a CEDAW és az EBESZ arra irányuló ajánlásaira, hogy vezessenek be jogszabályi kvótákat az országgyűlési választásokra vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy a politikai pártoknak példát kell mutatniuk az esélyegyenlőség és a nemek közötti egyensúly tekintetében, és olyan hatékony jogszabályi intézkedéseket kell bevezetniük, amelyek révén fokozni lehet a nők részvételét a politikai életben és döntéshozatalban; kiemeli, hogy a munka és a családi élet jobb egyensúlya, illetve a felelősség szülők közötti megosztása fontos lépés abba az irányba, hogy a nők fokozottan képviseltessék magukat a politikai döntéshozatal minden szintjén;
8. megjegyzi, hogy a nők körében jelenleg 61,2%-os a foglalkoztatási arány, és a legnagyobb javulás a 6 év alatti gyermeket nevelő nők körében tapasztalható, köszönhetően a magyar kormány által 2010 óta annak érdekében hozott intézkedéseknek, hogy segítse a gyermeket nevelő családokat, többek között a GYED Extra vagy az új bölcsődei rendszer révén;
9. üdvözli, hogy magyar kormány 2010 óta számos szociális, társadalmi befogadási, családpolitikai, egészségpolitikai és oktatáspolitikai intézkedést fogadott el, amelyek többek között a romákat célozzák meg, ilyenek például a roma anya-gyermek egészség program, a roma egészségőrök képzése, a roma egészségfelelősök képzése, valamint a koragyermekkorai fejlesztési programok; bátorítja a magyar kormányt e politikák és intézkedések további végrehajtására, valamint arra, hogy mihamarabb szerezzen bizonyítékot arról, hogy ezek miként hatnak a roma nőkre;
10. aggodalmát fejezi ki a civil társadalmi szervezetek mozgásterének szűkülése, valamint a nem kormányzati szervezetek ellenőrzés alá vonására és a jogszerű munkájuk akadályozására irányuló kísérletek miatt; aggasztónak tartja a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló magyar törvény által az EU-tól, az EGT-től és harmadik országoktól támogatásban részesülő civil társadalmi szervezetekre gyakorolt hatásokat, valamint az úgynevezett „Stop Soros” jogalkotási csomag előterjesztését; kiemeli, hogy ezek a fejlemények kedvezőtlenül hatnak a nem kormányzati szervezetek, köztük számos, az alapvető jogok védelme és a társadalom működése és fejlődése szempontjából létfontosságú, a nők jogaiért, az LMBTI emberekért, a fogyatékossgal élő emberekért, az etnikai és vallási kisebbségekért, a migránsokért, a menekültekért, a

menedékkérdőkért és más kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportokért tevékenykedő szervezetek működésére, mivel e szervezetek szolgáltatásokat nyújtanak, a szakembereket és a nyilvánosságot célzó figyelemfelhívó és kapacitásépítő tevékenységet végeznek, továbbá fellépnek a nemek közötti egyenlőséget javító jogszabályi és szakpolitikai változások érdekében, illetve hozzájárulnak ezekhez; aggodalmát fejezi ki az elmúlt évek politikája miatt kialakult társadalmi légkör miatt, és elítéli azt a bizalmatlanságot és ellenségességet, amellyel az ügy melletti kiállása miatt a női jogokkal foglalkozó számos jogvédő és tudós szembesül; sürgeti a magyar kormányt, hogy mozdítsa elő és javítsa a demokrácia és az emberi jogok ügyét, és vonja vissza azokat a jogszabályokat, amelyek megbélyegzik a külföldi finanszírozásban részesülő szervezeteket; arra ösztönzi a kormányt, hogy ehelyett inkább használja fel a nőjogi szervezetek szakértelmét és tapasztalatait a nemek közötti egyenlőség és a nők jogainak területét érintő jogalkotási és szakpolitikai intézkedések tervezése és végrehajtása során, valamint megfelelően vegye igénybe az e célra létrehozott konzultatív fórumokat;

11. a civil társadalmi szereplők, például a lányok és a nők jogaival foglalkozó szervezetek megerősítése érdekében javasolja a civil társadalom és a demokráciával és az emberi jogokkal foglalkozó nem kormányzati szervezetek fokozottabb támogatását célzó, a Bizottság által kezelt Európai Demokrácia Alap létrehozását;
12. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a magyarországi fejlemények következtében az elmúlt pár év során súlyosan hanyatlott a jogállamiság, amelynek hiányában nem garantálhatók kellőképpen és megkülönböztetéstől mentes módon a nők és a kisebbséghez tartozó nők, például a roma, a migráns és az LBT nők jogai;
13. aggodalommal tölti el a migránsokkal és a menekültekkel szembeni ellenséges hangulat Magyarországon; elítéli az állami és kormányzati tisztviselőktől származó gyűlöletkeltő megnyilatkozásokat; felszólítja a magyar kormányt, hogy gondoskodjon a migránsok és a menekültek emberi jogainak megerősítéséről;
14. emlékeztet rá, hogy a nők elleni erőszak Magyarországon és az összes uniós tagállamban az emberi jogok tartós strukturális megsértését jelenti; felkéri a magyar kormányt, hogy korlátozások nélkül, mihamarabb ratifikálja az isztambuli egyezményt, és vállaljon kötelezettséget arra, hogy annak rendelkezéseit átülteti a nemzeti jogba, ami fontos lépést jelentene a kapcsolati bántalmazással kapcsolatos kulturális normák megváltoztatásához és az erőszak áldozatává vált nők és lányok védelméhez; elítéli, hogy a kapcsolati erőszakot két alkalommal kell elkövetni ahhoz, hogy bűncselekménynek minősüljön; a nők hatékony védelmének és biztonságának garantálása érdekében kéri a tájékoztatási, tanácsadási és segítségnyújtási szolgáltatások folyamatos finanszírozását; felszólítja a Bizottságot, hogy az Európa Tanáccsal együttműködve folytassa a párbeszédet a magyar kormánnyal a problémák kezelése érdekében, különösen hogy az Európa Tanács emberi jogi biztosának általános megjegyzéseivel összhangban tisztázza a nemi alapú erőszak és a társadalmi nem fogalmának az isztambuli egyezmény 3. cikkének c) és d) pontjában foglalt fogalom meghatározásával kapcsolatos félrevezető értelmezéseket, amelyek jelenleg akadályozzák az egyezmény átfogó megközelítését;
15. felszólítja a magyar kormányt a büntető törvénykönyv módosítására annak érdekében,

hogya a kapcsolati erőszak fogalommeghatározása kiterjedjen a fizikai erőszak minden formájára, többek között a fizikális bántalmazásra, a testi sértésre vagy támadásra, a szexuális erőszakra, a fenyegetésre és a zaklatásra, a közvetlen fizikai bántalmazástól, testi sértéstől vagy támadástól való félelem keltésére és a kényszerítésen alapuló kontrollra, vagyis a megfélemlítésen, az elszigetelésen, a lealacsonyításon és a nélkülözésen, valamint a fizikai támadásokon alapuló dominanciáminta részét képező pszichológiai és a gazdasági erőszakra; felkéri továbbá a magyar kormányt, hogy módosítsa a távoltartásról szóló törvényt, hogy a kapcsolati erőszak áldozatának fogalma magában foglaljon és védjen minden áldozatot, köztük azokat is, akik nem élnek együtt bántalmazójukkal vagy nincs tőle gyermekük, vagy akik nem minősülnek hozzátartozóknak (pl. intim partnerek), és hogy az eltiltás időtartama olyan hosszú legyen, amelyre ténylegesen szükség van; felkéri továbbá a magyar kormányt, hogy módosítsa a büntetőjogi és a büntetőeljárás jogszabályokat annak biztosítása érdekében, hogy a kapcsolati erőszak bűncselekménynek minősüljön és büntetés kiszabását eredményező bünvádi eljárás lefolytatását vonja maga után;

16. határozottan javasolja, hogy az áldozatsegítő szervezetekkel együttműködve és a nemzetközi emberi jogi normákkal összhangban a bűnüldöző szervek tagjai és a bírói kar részesüljenek képzésben a kapcsolati erőszak kezelésével kapcsolatban az irányadó bevált gyakorlatokról; határozottan javasolja továbbá, hogy a megfelelő képzések biztosításán kívül fordítsanak kellő figyelmet az orvosi személyzet szerepére a kapcsolati erőszak megelőzésében és a válaszingézkedések során, valamint e célból növeljék az egészségügyi személyzet kapacitását;
17. elismeri az emberkereskedelem elleni jogszabályok terén tett erőfeszítéseket, és arra bátorítja a kormányt, hogy folytassa és javítsa az adatgyűjtést, javítsa az emberkereskedelem áldozatainak nyújtott szolgáltatásokat, és az emberkereskedelem áldozatául esett személyek (többek között szexuális) szolgáltatásainak igénybe vételét bűncselekménynek nyilvánítva számolja fel az ilyen szolgáltatások iránti keresletet;
18. hangsúlyozza a nők önrendelkezéshez való jogának fontosságát, valamint ezzel összefüggésben leszögezi, hogy tiszteletben kell tartani a nők szexuális és reprodukív jogait, ideértve a terhességmegszakítással kapcsolatos gyors ellátáshoz való jogot, a sürgősségi fogamzásgátlás könnyű elérhetőségének biztosítását és a biztonságos, erőszakmentes és nőközpontú szüléshez való jog tiszteletben tartását; sürgeti a magyar kormányt, hogy biztosítsa a megfizethető fogamzásgátlási módszerek hozzáférhetőségét annak révén, hogy az állami egészségbiztosítási rendszer keretében (teljes mértékben vagy részben) fedezi a modern fogamzásgátlási módszerek költségeit, továbbá hogy a vénykötelesség eltörlése révén javítsa a sürgősségi fogamzásgátlás elérhetőségét; felszólítja a magyar kormányt, hogy szüntesse meg a biztonságos abortusszal kapcsolatos szolgáltatásokhoz való hozzáférés akadályait, például a gyógyszeres terhességmegszakítás elérhetetlenségét, az elfogult tanácsadást és a kötelező várakozási időre vonatkozó követelményeket;
19. határozottan elítéli ezzel összefüggésben a kisebbségi, különösen roma nőkkel szemben például az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés terén alkalmazott rossz bánásmódot és megkülönböztetést; felhívja a figyelmet a kényszersterilizálás ismertté vált eseteire, amelyek az érintett nők emberi jogainak elfogadhatatlan megsértését jelentik; elítéli az okmányokkal nem rendelkező migráns nőkre vonatkozó korlátozásokat, akiket kizárnak

a sürgősségi ellátáson kívüli egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésekből;

20. elismeri, hogy a roma nők oktatásának és foglalkoztatásának elősegítése céljával indított programok keretében szociális gondozókat, ápolónőket és szociális asszisztenseket fognak képezni szociális, gyermekjóléti, gyermekvédelmi és oktatási intézményekben, valamint hogy egyházi és állami szervezetek és alapítványok támogatásban fognak részesülni roma nők foglalkoztatása esetén; felkéri a magyar kormányt, hogy adjon információkat és adatokat e programok konkrét hatásairól;
21. üdvözli a Magyar Tudományos Akadémia Nők a Kutatói Életpályán Elnöki Bizottságának megalakulását, amelynek célja, hogy növekedjen a nők aránya a professzorok és a Magyar Tudományos Akadémia doktorai között, a közoktatásban pedig minél több lány érdeklődését felkeltsék a természettudományok iránt;
22. elítéli az oktatás és a kutatás szabadságával, és különösen a nemekkel kapcsolatos tanulmányokkal szembeni támadásokat – amely tanulmányok célja a társadalomban tapasztalható hatalmi viszonyok, diszkrimináció és nemi viszonyok elemzése és az egyenlőtlenségek megoldásának megtalálása –, amelyek lejárató kampányok formájában is megnyilvánulnak; felszólít az oktatás szabadsága alapvető demokratikus elvének teljes körű helyreállítására és védelmére;
23. hangsúlyozza az előítéletektől és sztereotípiáktól mentes nevelés és oktatás fontosságát; kéri, hogy az új nemzeti tanterv kidolgozása során ezt vegyék figyelembe annak garantálása érdekében, hogy a jövő oktatása mentes legyen a sztereotípiáktól és a lányok és a nők, és egyúttal a fiúk és a férfiak leértékelésétől is;
24. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az utóbbi években alkalmazott politika, retorika és szimbolika a nőkről a társadalomban széles körben olyan képet alakított ki és terjesztett el, amely a nőket anyai szerepükre redukálja le és csak e szerepükben ad nekik tiszteletet; felhívja a figyelmet arra, hogy ez a nőket és a férfiakat egyaránt gátolja a kibontakozásban és az önálló döntésben, és megfosztja a nőket jogaiktól;
25. hangsúlyozza, hogy a nők jogai és egyenjogúsága a közös európai alapértékek kulcsfontosságú részét képezik; sajnálatosnak tartja Magyarországon ezektől való folyamatos távolodását és ebből eredő elszigetelődését;
26. úgy ítéli meg, hogy a jelenlegi magyarországi helyzet az EUSZ 2. cikkében foglalt értékek súlyos megsértése egyértelmű veszélyének minősül, és indokolja az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése szerinti eljárás megindítását.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	15.5.2018
A zárószavazás eredménye	+: 18 -: 5 0: 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Iratxe García Pérez, Arne Gericke, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Florent Marcellesi, Angelika Mlinar, Krisztina Morvai, Maria Noichl, Marijana Petir, Pina Picierno, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Anna Záborská, Maria Gabriela Zoană
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Mylène Troszczynski, Julie Ward
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	José Blanco López, Benedek Jávor, Merja Kyllönen, Ulrike Müller, Julia Reda, Barbara Spinelli

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS
A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN**

18	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Angelika Mlinar, Ulrike Müller
GUE/NGL	Malin Björk, Merja Kyllönen, Barbara Spinelli
PPE	Anna Maria Corazza Bildt
S&D	José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Maria Noichl, Pina Picierno, Julie Ward, Maria Gabriela Zoaňá
VERTS/ALE	Benedek Jávor, Florent Marcellesi, Julia Reda

5	-
ECR	Arne Gericke
ENF	Mylène Troszczynski
NI	Krisztina Morvai
PPE	Marijana Petir, Anna Záborská

3	0
PPE	Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Elissavet Vozemberg-Vrionidi

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik